

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. K.**, zast. Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem, se sídlem Praha 7, Jana Zajíce 36, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 3. 2005, č. j. 60 Az 220/2004 - 18, a o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 25. 11. 2004, č. j. OAM-3208/VL-10-03-2004, kterým byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud v Ostravě shora označeným rozsudkem rozhodl, že se žaloba zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku stěžovatel včas podal kasační stížnost, v níž konstatuje, že ji podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Dále uvádí, že krajský soud postupoval v rozporu s právním řádem a že v řízení o udělení azylu shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů. Zároveň žádá o ustanovení zástupce a tlumočnicka pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě svým usnesením ze dne 22. 3. 2006, č. j. 60 Az 220/2004 - 62, rozhodl, že se stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti neustanovuje zástupce z řad advokátů, a následně stěžovatele usnesením ze dne 19. 9. 2006, č. j. 60 Az 220/2004 - 77, vyzval, aby do jednoho měsíce předložil plnou moc udělenou advokátovi a doplnil kasační stížnost o údaj o tom, v jakém rozsahu je rozsudek napadán, a o důvody kasační stížnosti. Stěžovatel poté doložil plnou moc ze dne 27. 10. 2006 udělenou advokátovi Mgr. Andreji Perepečenovi. Kasační stížnost však stěžovatel sám ani prostřednictvím zvoleného zástupce nedoplnil.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy nebylo reagováno na výzvu Krajského soudu v Ostravě k doplnění kasační stížnosti, kasační stížnost nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost podaná stěžovatelem zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatel neuvádí, v jakém rozsahu napadá rozsudek krajského soudu, ani žádný z důvodů kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Z textu kasační stížnosti tak není poznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40).

Tak tomu je v posuzované věci, kdy stěžovatel pouze uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a dále konstatoval, že krajský soud postupoval v rozporu s právním řádem a že v řízení o udělení azylu shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů. Stěžovatel nenamítá nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu. Nenapadá žádný jeho závěr, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení či v právním závěru). Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

K žádosti stěžovatele, aby byl ve věci ustanoven tlumočník, Nejvyšší správní soud sděluje, že v dané věci vycházel na základě § 64 s. ř. s. z ustanovení § 18 odst. 2 občanského soudního řádu, podle kterého účastníku, jehož mateřtinou je jiný než český jazyk, soud ustanoví tlumočníka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo. V průběhu řízení však taková potřeba najevo nevzešla. Stěžovatel podal kasační stížnost v češtině a dokázal na výzvy a poučení krajského i Nejvyššího správního soudu včas a řádně zareagovat. Za nerozhodné přitom soud považuje, zda tak činil stěžovatel osobně

nebo prostřednictvím advokáta. Otázka ustanovení tlumočnicka by se tak nepochybně stala aktuální až v případě ústního jednání, které však zdejší soud s ohledem na ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s. nenařídil.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu